

แคหัวหมู

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Markhamia stipulata* Seem. var. *stipulata*

ชื่อพื้นเมือง แคอาว (นครราชสีมา); ขุ่ม, แคว (กะเหรี่ยง-แม่ฮ่องสอน); แคขอนแก่น, แคหางค่าง (เลย); แคปทุม (เชียงใหม่); แคยอดดำ (ภาคใต้); แคหมากลิ้ม (เงี้ยว – แม่ฮ่องสอน); แคหมู, แคหัวหมู (ทั่วไป)

ชื่อวงศ์ BIGNONIACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น แคหัวหมูเป็นไม้ต้นขนาดกลาง ผลัดใบ สูงถึง 20 เมตร เปลือกนอกสีเทา ค่อนข้างเรียบ แตกออกเป็นแผ่นบาง

ใบ ใบเป็นประกอบแบบขนนก ปลายคี่ ใบย่อยเรียงตรงกันข้าม ปลายใบเรียว และหักคอดเป็นติ่ง โคนใบสอบ

ดอก ดอกออกเป็นช่อ ตามปลายกิ่ง กลีบดอกสีเหลือง โคนกลีบเชื่อมติดกัน ปลายกลีบเป็นรูปปากแตร เป็นแฉกสั้นจำนวน 5 แฉก ด้านนอกมีขนนุ่ม สีน้ำตาลออกดอกเดือนมีนาคม – พฤษภาคม

ผล ฝักรูปขอบขนาน แบนยาว โค้งบิดไปมา มีขนสีน้ำตาล เมื่อแห้งแตกออกตามรอยประสาน เมล็ดแบน มีปีกบางๆ สีขาวล้อมรอบ ออกผลเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง และป่าคันทาสภาพ

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินร่วนปนทราย

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูร้อนต่อฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ยอดอ่อน ช่อดอก ต้มจิ้มกับน้ำพริกรับประทานเป็นผักรส ขม

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด